।। कलशचन्द्रिकायां कालीभागः ।।

।। प्रथमः पटलः।।

।। श्रीगणपतये नमः।।

जगत्रयं सन्दिधक्षोरा बह्मस्थाणुजङ्गमम्।
शम्भोर्नेत्रानलोत्थं तन्महो दिशतुमङ्गलम् ।। १ ।।

शिवामहं नमस्कृत्य वक्ष्येऽस्याः कलशक्रमम्।
बीजवापविशुद्ध्यग्निकार्योत्सवसमन्वितम् ।। २ ।।

अभिषेकदिनात्पूर्वमष्टमे पञ्चमेऽह्नि वा।
उदक्लृप्ते गृहे कुर्याद्बीजवापमथो निशि ।। ३ ।।

पालिकाद्यास्त्रयो यद्वा ग्राह्याः षोडशपालिकाः।
तिलमुद्गयवव्रीहिमाषशिम्ब कुलस्थकाः ।। ४ ।।

कङ्ग्वाढकी सर्षपैश्च बीजानां दशकं स्मृतम्।
जलैरस्त्रेण पयसा शक्तिबीजेन चोक्षयेत् ।। ५ ।।

वापयेत् मूलमन्त्रेण तेनैवोक्षणमीरितम्।
ब्रह्मभूतेन्द्रगन्धर्व यक्षरक्षः पिशाचकाः ।। ६ ।।

एते बलिभुजो प्रोक्ता भूतकूरान्धसा बहिः।
सूत्रादीनथ संस्कृत्य प्रासादं शोधयेत्ततः ।। ७ ।।

अस्त्रेण सूत्रैस्संवेष्ट्य वर्मणा दर्भमालया।
पलाशशाखादर्भैस्तुमार्जयेद् वायुबीजतः ।। ८ ।।

वं बीजेन शकृत्तोयैरुक्षेदस्त्रेण सर्षपैः।
क्षिपेत् समुक्षेत् गायत्र्याः पञ्चगव्यैस्समन्ततः ।। ९ ।।

उक्षेन्मूलेन गन्धाद्भिः तेनैव विकिरैः किरेत्।
अर्चयेन्मूलतो गेहं अस्तेणास्त्रघटं यजेत् ।। १० ।।

राक्षोघ्नं च ततः कुर्यात् सामान्यविधिना सुधीः।
हुं फट् स्वाहान्तया शक्त्या चतुर्द्रव्याणि होमयेत् ।। ११ ।।

वौ षडन्तेन मूलेन पूर्णां द्रव्यान्तरे हुनेत्।
समाप्य होमं प्रासादं सम्पाताद्भिस्समुक्ष्य च ।। १२ ।।

तमग्निमीशे निक्षिप्य कुर्याद्वास्तुहुतं पुनः।
दक्षिणे कलशौ न्यस्य शान्तिमावाह्य पूजयेत् ।। १३ ।।

वास्तोष्पतेति मन्त्राभ्यां पक्वं हुत्वा घृतं हुनेत्।
वास्तोष्पते ध्रुवाद्यैश्च षट्भिर्ज्जातादिपञ्चभिः ।। १४ ।।

पञ्चभिर्ब्रह्मभिर्श्शन्नवर्गैर्स्वस्त्यादिभिस्तथा।
अष्टभिर्याजुषग्भिश्च व्याहृतिप्रणवैरपि ।। १५ ।।

चतुर्द्रव्याणि दूर्वाश्च शन्नो देव्या च होमयेत्।
होमं समाप्य विकिरेत् नमो रुद्राणुना बलिम् ।। १६ ।।

ततो वास्तुबलिं कुर्यादेकाशीतिपदान्विते।
मण्डले ब्रह्मपूर्वाभ्यो देवताभ्यो यथाविधि ।। १७ ।।

मध्येऽजं दिक्ष्वार्य कादीनिष्ट्वाथ चतुरः क्रमात्।
आपादिकान् यजेत् पश्चात् विशेषोऽत्रायमेव तु ।। १८ ।।

प्रणीताच्छेषसम्पातैरुक्षेत्तं विप्रको गृहम्।
समुक्ष्य शान्तितोयेन विकीर्य घटतण्डुलैः ।। १९ ।।

ततो नीरज्य गेहस्य वास्तुपुण्याहमाचरेत्।
प्रासादमेवं संशोध्य कुर्यात् बिम्बस्य क्षालनम् ।। २० ।।

क्षालनप्लावनस्नानमार्जनानीह शुद्धयः।
दर्भमृत्वक् जलैस्तूष्णीं घर्षणं क्षालनं स्मृतम् ।। २१ ।।

प्लावनं प्रतिमायास्तु मन्त्रध्यानपुरस्सरम्।
गन्धपुष्पाक्षतकुशा तोयैस्संसेचनं विदुः ।। २२ ।।

कुशपुष्पाक्षतस्वर्णरत्नकूर्चफलाम्बुभिः।
स्नपनं प्रतिमायास्तु सममन्त्रं स्नानमुच्यते ।। २३ ।।

पात्रे विधिवदापूर्य गन्धपुष्पफलाम्बुभिः।
सम्पूज्यमूर्त्तिपैस्सार्धमन्त्रः पुण्याहचोदितैः ।। २४ ।।

कूर्चाग्रैः प्रोक्षयेद्बिम्बमेतन्मार्जनमीरितम्।
अथ धारां प्रकुर्वीत पात्रमापूर्यपाथसा ।। २५ ।।

मत्स्ययुग्मं च सौवर्णं रजतं कच्छपद्वयम्।
समृणालं सपुष्पां च पद्मिनीन्न्यस्य तज्जले ।। २६ ।।

आवाह्य वरुणं देवीमिष्ट्वा तीर्थसमन्वितम्।
बिम्बे देवीं समावाह्य पीठपूजा पुरस्सरम् ।। २७ ।।

सकलीकृत्य संस्नाप्य सिञ्चेत्तज्जलधारया।
वेदाद्यसूक्तं रौद्रं च श्रीरुद्रं च जपेत्तदा ।। २८ ।।

समाप्य धारां सम्पूज्य निवेद्याभ्यर्च्य तोषयेत्।
ततोऽवगाहं कुर्वीत गव्यैर्गन्धजलैरपि ।। २९ ।।

जप्त्वा धारोदितान् मन्त्रानथ सम्पूजयेच्छिवाम्।
पञ्चकुम्भानथापूर्य पीठपूजापुरस्सरम् ।। ३० ।।

मूलेनावाह्य तत्त्वैश्च पञ्चभिर्मध्यतः क्रमात्।
पृथगावाह्य सम्पूज्य तारेणैकीकृतेष्वथ ।। ३१ ।।

मूलेनावाह्य सम्पूज्य सनिवेद्यं प्रतोष्य च।
पृथक्कृत्य घटैस्तत्त्वैः पञ्चभिः परमेश्वरीम् ।। ३२ ।।

अभिषिच्याभिपूज्यैनां निवेद्य परितोषयेत्।
अथारभेत् होमांस्तु प्रायश्चित्तपुरस्सरान् ।। ३३ ।।

प्रासादयाम्यदिग्भागे कुण्डं खण्डेन्दुसन्निभम्।
कृत्वा संशोध्य संस्कृत्य जनयेज्जातवेदसम् ।। ३४ ।।

तारेणायोज्य तं जीवं कृत्वा शोषादि पञ्चकम्।
शोषदाहौ पुनः कृत्वा विष्टरं तत्र विन्यसेत् ।। ३५ ।।

सम्पूज्य पीठमावाह्य शक्तिं तत्र समर्च्य च।
आनीय वह्निं संस्कृत्य समावाह्याभिपूज्य च ।। ३६ ।।

शक्तिबीजेन तद्योनौ शिवबीजधिया क्षिपेत्।
प्रज्वाल्य च परिस्तीर्य कृत्वा चाज्यस्य संस्कृतिम् ।। ३७ ।।

अभ्युक्ष्यानलमाराध्य गर्भाधानादि कल्पयेत्।
गर्भाधानं पुंसवनं सीमन्तं जातनामनी ।। ३८ ।।
अन्नप्राशनमित्येवं षट्कर्माण्यत्र कारयेत्।
समिन्निक्षेपणञ्चष्टाज्याहुती रचनं तथा ।। ३९ ।।
षडङ्गैश्च क्रमात् कुर्यात् पूर्णं मूलेन दापयेत्।
सम्पूज्य पीठमावाह्य सकलीकृत्य चेश्वरीम् ।। ४० ।।
इष्ट्वा सपरिवारान्तारव्याहृतिपूर्वकैः।
पीठमन्त्रैर्घृतं हुत्वा मूलेनाष्टशतं हुनेत् ।। ४१ ।।
ब्रह्मार्पणेनैकवारं व्याहृतिप्रणवैरपि।
हुत्वाज्यं पुनरभ्यर्च्य निष्कलीकृत्य गोपयेत् ।। ४२ ।।
एवमुत्पादिते वह्नौ सर्वहोमो विधीयते।
अथ स्वगृह्यमार्गेण समारभ्य हुतक्रियाम् ।। ४३ ।।
परिधिस्थापनात्पूर्वदक्षिणे कलशं यजेत्।
परिधिन्यसनाद्यं तु कृत्वा पीठं समर्च्य च ।। ४४ ।।
आवाह्य देवींमूलेन यष्ट्वा स परिवारकाम्।
तारव्याहृतिपूर्वैस्तु पीठमन्त्रैर्घृतं हुनेत् ।। ४५ ।।
पक्वं गायत्र्या हुत्वा पूजामन्त्रैस्सकृत् घृतम्।
औदुम्बरोत्थास्समिधोमार्गजाश्च घृतं हविः ।। ४६ ।।
अष्टाधिकसहस्रं तु मूलमन्त्रेण होमयेत्।
तिलासुरीमुद्गशालियवान्याष्टाधिकं शतम् ।। ४७ ।।

मध्वाज्य क्षीरसंसिक्ता यद्वा घृतनिमज्जिताः।
दूर्वाश्च होमयेन्मूलमनुनाष्टसहस्रकम् ।। ४८ ।।

हुत्वा चाष्टशतं भूयो दधि क्षौद्रघृतैरपि।
कृत्वास्विष्टकृदाद्यं च सम्पूज्योद्वास्य देवताम् ।। ४९ ।।

सम्पातं कलशे सिक्त्वा देवीं तेनाभिषेचयेत्।
आभाष्यरुद्र भूतायै विद्महे पदमुद्धरेत् ।। ५० ।।

प्रोक्त्वाथ शूल हस्तायै धीमहे तन्न इत्यतः।
वदेत् काली प्रचोदयात् गायत्र्यैषा समीरिता ।। ५१ ।।

ताराद्या वह्निजायान्ता होमकर्मणि कीर्त्तिता।
प्रासादस्य चतुर्दिक्षु कुण्डान्येवं प्रकल्पयेत् ।। ५२ ।।

तुर्यश्रमर्धचन्द्राभं वृत्तं पक्षोपमं क्रमात्।
तुर्यश्राण्येव कुण्डानि कल्पयेद्वा चतुर्दिशम् ।। ५३ ।।

जनयित्वाथ पूर्वेऽग्निं पूर्वोक्तेनैव वर्त्मना।
याम्यदिक्षु विहृत्याग्निं समारभ्य हुतक्रियाम् ।। ५४ ।।

पूजामन्त्राज्यहोमान्तं कृत्वा कर्म यथाविधि।
जुहुयात् पञ्चभिस्तत्वैः दुर्गाभिः पञ्चभिस्तु वा ।। ५५ ।।

आवर्त्याज्यं त्रिसहस्रं पूर्वादिषु चतुर्ष्वपि।
ततस्समित् घृतव्रीहितिललाजानि होमयेत् ।। ५६ ।।

आज्यप्लुतमूलमन्त्रेणाष्टोत्तरसहस्रकम्।
प्लक्षौदुम्बरवटजाः पैप्पलास्समिधः क्रमात् ।। ५७ ।।

ग्राह्याः प्रागादिकुण्डेषु पालाश्यः समतलेषु वा।
पयोदधिमधुघृतैः सावित्र्याष्टशतं हुनेत् ।। ५८ ।।

वौषडन्तेन मूलेन पूर्णां द्रव्यान्तरे हुनेत्।
होमं समाप्य सम्पातं कलशेषु निषिच्य च ।। ५९ ।।

अभिषिच्याथ तैर्देवीं सम्पूज्यैनां प्रसादयेत्।
प्रायश्चित्तहुतान्येवमुदितान्यागमे बुधैः ।। ६० ।।

अथेशे कल्पयेत् कुण्डं तुर्यश्रं वा त्रिकोणकम्।
तत्राग्निं जनयित्वाथ कुर्याच्छान्तिहुतं गुरुः ।। ६१ ।।

पूजामन्त्राज्यहोमान्तं कर्म कृत्वा यथोदितम्।
ऋग्भिस्तु पञ्चदशभिरियमेवादिभिर्घृतम् ।। ६२ ।।

पौरुषीभिष्षोडशभिर्हुत्वा द्रव्याणि होमयेत्।
वटजास्समिधस्सर्पिरन्नमष्टोत्तरंशतम् ।। ६३ ।।

दूर्वा गव्याप्लुता यद्वा मध्वाज्यक्षीरसेचिकाः।
लाजसिद्धार्थकयवतिलानाज्यं च मूलतः ।। ६४ ।।

द्रव्यान्तरे ददेत् पूर्णां होमशेषं समाप्य च।
हुतमन्त्राज्जपन्देवीमभिषिच्य प्रपूजयेत् ।। ६५ ।।

अथाग्रतोऽग्निं प्रजनय्यकुण्डे तुर्यश्रके योनिसमानके वा।
आरभ्य होमं कलशं समिष्ट्वा पुजाणु होमावधिकर्म कृत्वा ।।
६६ ।।

तत्वैस्तथाष्टयुतविंशतिसंख्ययाज्यम्।

भूयस्समित्घृतचरुंषि घृतं च हुत्वा ।। ६७ ।।

मूलेन तद्धवनशेषमथो समाप्य ।।

तेनाभिषिच्य कलशेन ततोऽभिपूज्य।

मन्त्री निवेद्य तनुयादथतोषपूजाम् ।।

।। इति कलशचन्द्रिकायां कालीभागे प्रथमपटलः समाप्तः ।।

कलशचन्द्रिकायां कालीभागः
द्वितीयः पटलः

कलशस्यानुरुपेण कृत्वा मण्डपमग्रतः।
वितानाद्यैरलङ्कृत्य कुर्यात्तस्याथ संस्क्रियाम् ।। १ ।।

संस्कृत्य सूत्रमालाद्य वर्मणास्त्रेण वेष्टयेत्।
संस्थापयेद्वारदेशे तोरणानि चतुर्दिशम् ।। २ ।।

प्लक्षौदुम्बरवटजपैप्पलानि यथाक्रमम्।
निवृत्तिश्च प्रतिष्ठा च विद्याशान्तिरिति क्रमात् ।। ३ ।।

स चतुर्थी नमोन्ताश्च ताराद्या मनवः स्मृताः।
ह्रामाद्यङ्गयुतैराभिरावाह्यभ्यर्चयेत् क्रमात् ।। ४ ।।

अष्टदिक्ष्वथ नैरृत्यामीशेस्थाप्या ध्वजा दश।
ताराद्यैस्तारक्लृप्ताङ्गैर्न्नत्यन्तैः क्षेत्रपाणुभिः ।। ५ ।।

हेतुकस्त्रिपुरान्तोऽग्नि जिह्वो वेतालजिह्वकः।
कालाक्षोऽथ करालश्च एकपात् भीमरूपकः ।। ६ ।।

आलोहश्चाष्टकोशश्च क्षेत्रपालदशेरिताः।
तोरणध्वजमूर्त्तीनां नामभिश्च बलिं हरेत् ।। ७ ।।

संस्थाप्य द्वारदेशेषु द्वौ द्वौ कुम्भौ चतुर्दिशम्।
तेषु सम्पूजयेच्छक्ती ह्रामाद्यङ्गान्विताः क्रमात् ।। ८ ।।

सुन्दरीं सुमुखीं पूर्णे विरुपां विमलां यमे।

अन्तकीं वन्दनीमाप्ये कौबेर्यां च पुरन्दरीम् ।। ९ ।।

पुरुषपूर्वमर्दिनीं च ततस्सम्पूजयेन्नदीः।
सहस्रवीचीं विमलां शतधारां प्रमोदिनीम् ।। १० ।।

तारादि ङे नमोन्ताश्च द्वारदेशे घटेष्वपि।
मण्डपं शोधयेत् पश्चात् प्रासादोक्तविधानतः ।। ११ ।।

मूलेन मध्ये सम्पूज्य तेनैव विकिरात् किरेत्।
गालितादि्भः प्रपूर्याथ वर्धन्यां वरुणं यजेत् ।। १२ ।।

ततो घटपुटे ध्यात्त्वा मूलमध्योर्ध्वभागतः।
दशद्वादशषोडशदलान्यम्बुरुहाण्यथः ।। १३ ।।

तेजस्त्रयकलास्तेषु क्रमान्यस्याथता यजेत्।
धूम्रार्चीः प्रथमाह्वा च कपिलाविष्फुलिङ्गिनी ।। १४ ।।

सज्वालोत्कर्षिणी हव्यवहाकव्यवना तथा।
रौद्रीसंहारिणी वह्निजाता दशकला स्मृताः ।। १५ ।।

कपिनी हंसिनी चैव शोधिनी बोधिनी तथा।
शोषिणी क्लेशिनी तद्वा पराख्या कर्षणी तथा ।। १६ ।।

ततस्सुषुम्ना वेष्टिश्च वाणीज्येष्ठा हिरण्यदा।
कलास्सूर्य समुत्थाता द्वादशैवं समीरिताः ।। १७ ।।

अमृतामानदा पुष्टिस्तुष्टिः प्रीतिस्तथा रतिः।
ह्लीश्च श्रीश्च स्वधा रात्रिर्ज्योत्स्ना हैमवती तथा ।। १८ ।।

च्छाया च पूरणी वामा सौम्याष्षोडशकीर्त्तिताः।

तैजसीस्तु कलाः प्रोक्ता एतास्तन्त्रान्तरोत्थिताः ।। १९ ।।

तारेण कूर्चं विन्यस्य तेनैवेष्ट्वा जलादिभिः।
रत्नानि नवशक्तीभिर्न्यस्य ताभिस्समर्चयेत् ।। २० ।।

अर्धाधिकमथापूर्य लिपिपक्षं प्रपूर्य च।
मूर्त्यादिकमथावाह्य विद्यादेहं समर्च्य च ।। २१ ।।

आत्मविद्या शिवाख्यानि तत्वानि प्रणवांशकैः।
ऊर्ध्वोर्ध्वमिष्ट्वा तारेण सर्वतस्तत्वमूर्ध्वतः ।। २२ ।।

मूलेनावाह्य लिप्यर्णैरष्टाविंशति तत्त्वकैः।
अङ्गैश्च सकलीकृत्य परिवारान्वितां यजेत् ।। २३ ।।

तद्दक्षिणे यजेदस्त्रमनुना कर्करीमपि।
तुर्यश्रमर्धचन्द्राभं वृत्तं दिक्ष्वब्जसन्निभम् ।। २४ ।।

योन्याकारन्नागपदे कुण्डान्येवं प्रकल्पयेत्।
उत्पाद्य योनिकुण्डेऽग्निं भ्रामयित्वा घटेश्वरम् ।। २५ ।।

वर्धनी धारया सिञ्चन् कुण्डश्लेषं प्रदक्षिणम्।
विकिरोपरि विन्यस्य कुम्भेशं कर्करीमपि ।। २६ ।।

तत्वत्रितयमभ्यर्च्य प्राग्वदाधारमण्डले।
पुनरावाह्यमूलेन कुम्भेशं विधिवद् यजेत् ।। २७ ।।

गालितोदकमापूर्य वर्धनीमस्त्रतो यजेत्।
अथ सम्प्रोक्ष्य तां वेदिमापोहिष्ठास्त्रिभिः ।। २८ ।।

कलस्यानुरूपेण पदानि परिकल्पयेत्।

दिक्षुत्रिकं विदिक्ष्वैवं नवान्तः पञ्चविंशतौ ।। २९ ।।

षट्दिक्षुमध्ये नवकं कोणेषु च चतुष्टयम्।
पञ्चाशत्येकहीने तु क्षेत्रे नवपुटे नयेत् ।। ३० ।।

एकादशपुटे क्षेत्रे नवानां नवकं नयेत्।
एकादशपुटेष्वेवं पदमुक्तं मनीषिभिः ।। ३१ ।।

रजोभिः पद्ममालिख्य सतिलैर्व्रीहि तण्डुलैः।
सर्षपैर्वस्त्रान्तरितैः मध्ये पीठं प्रकल्पयेत् ।। ३२ ।।

द्रव्यकुम्भस्थितिर्यत्र तत्र स्वस्तिकमालिखेत्।
पदान्यन्यानि सर्वाणि यथाशोभं प्रपूरयेत् ।। ३३ ।।

व्रीहिभिः पीठिकाः कृत्वा तासु द्वौ द्वौ कुशौ क्षिपेत्।
क्षालितान् सूत्रसन्नद्धान् धूपितान् निर्व्रणान् घटान् ।। ३४ ।।

सादयेत्तेषु पीठेषु मूलेनैवाप्यधोमुखम्।
पीठं सम्पूज्य संस्कृत्य सम्प्रोक्ष्यास्त्रेण तान् घटान् ।। ३५ ।।

हृदा कूर्चं प्रविन्यस्येदुत्तानीकृत्य वर्मणा।
मध्यमं कलशं पूर्वमष्टरत्नसमन्वितम् ।। ३६ ।।

अष्टगन्धजलेनैव पुरयेन्मूलमन्त्रतः।
एकैकं रत्नमादाय गन्धेनैकेन संयुतम् ।। ३७ ।।

दिग्विदिक्ष्वष्टपत्रस्थान् पूरयेन्मातृनामभिः।
मृत्कषायौषधीपुष्पतैलगव्यघृतेक्षवैः ।। ३८ ।।

दिग्विदिक्क्रमतो बाह्ये पूरयेत् भैरवाणुभिः।

शिष्टाच्छुद्धोदकेनैवं पूरयेद्दिग्विदिक्क्रमात् ।। ३९ ।।

ततस्सम्पूज्याधिवासहोमं कृत्वाधिवास्य च।
पूरणक्रमतो देवीं स्नपयेत् पूर्तिमन्त्रतः ।। ४० ।।

एवं सप्तदशद्रव्यैस्स्नपनं समुदीरितम्।
आरभ्याशष्टोत्तरशतं वक्ष्ये पञ्चशतान्तिमान् ।। ४१ ।।

कलशान् पञ्चविंशद्भिर्द्रव्यैस्सम्पूरितान् क्रमात्।
क्षेत्रे तिथिपुटे मध्ये नवभिः पङ्कजं लिखेत् ।। ४२ ।।

दैविके त्रिकमेकं च बहिर्दिग्विदिगन्तरा।
नवकं चाष्टकं तद्वत् त्रिकं च परिकल्पयेत् ।। ४३ ।।

क्षेत्रे साकपुटे मध्ये नवभिः पङ्कजं लिखेत्।
दैविके त्रिकमेकं च दिक्कोणेष्वथ बाह्यतः ।। ४४ ।।

नवकं दिक्षु कोणेषु कल्प्यं द्वादशकं क्रमात्।
तदन्तरे त्रिकाण्येव मूर्ध्यर्धशते विधिः ।। ४५ ।।

विंशत्सूत्रैर्बहिष्षट्क चतुष्काण्यन्तराष्टकम्।
अष्ट वा दशकान्यन्तर्न्नवकेऽब्जशतद्वये ।। ४६ ।।

क्षेत्रे धान्यपुटे यद्वा नवकानि प्रकल्प्य च।
पञ्चविंशति संख्यानि मध्ये दलघटान्वितम् ।। ४७ ।।

पञ्चविंशोत्तरन्त्वेवं शतद्वयमुदीरितम्।
क्षेत्रे पात्रपुटे मध्ये नवकेऽब्जं प्रकल्पयेत् ।। ४८ ।।

दैविके नवकान्यष्ट बहिर्द्वादशकत्रयम्।

दिक्षु कोणेषु नवकान्येवमध्यर्ध विंशते ।। ४९ ।।

विधिः कृत्वा गोत्रपुटे पञ्चविंशतिर्मध्यतोऽम्बुजम्।
दशकं दिक्षु कोणेषु त्रिकमन्तर्बहिर्दिशि ।। ५० ।।

पञ्चविंशतिकानि त्रिः कोणे सप्तदशार्चयेत्।
दशकान्यन्तरालेषु सैकत्रिशतमीरितम् ।। ५१ ।।

क्षेत्रे धीरपुटे पद्मं पञ्चविंशतिभिर्लिखेत्।
दैविके सप्तदशकान्यष्टदिक्षु प्रकल्पयेत् ।। ५२ ।।

कोणेषु सप्तदशकमध्ये तेषां बहिः क्रमात्।
पञ्चविंशतिकान्यत्र त्रीणि त्रीणि प्रकल्पयेत् ।। ५३ ।।

पञ्चोत्तरं पञ्चशतमेवमुक्तं पदार्पणम्।
रत्नगन्धाष्टकोदेन ब्राह्ममूलेन पूरयेत् ।। ५४ ।।

एकैक रत्नगन्धाभ्यां दैविके दिग्विक्क्रमात्।
पूरयेन्मातृमनुभिः बाह्ये पाद्यादिभिस्तथा ।। ५५ ।।

पाद्यमर्घ्यं तथाचामं पञ्चगव्यं घृतं मधु।
गुलं तैलं दिग्विदिक्षु पूरयेत् भैरवाणुभिः ।। ५६ ।।

मृत्कषायौषधी पुष्पफलं तीर्थैस्तु केरजैः।
लोहाद्भिश्च कुशाद्येषु वशिन्याद्यष्टशक्तिभिः ।। ५७ ।।

वज्रमौक्तिकमाणिक्यपुष्यवैडूर्यनीलकः।
गोमेदकं मरतकं रत्नाष्टकमुदीरितम् ।। ५८ ।।

इन्दुचन्दनकाश्मीररोचना कपिमांसिभिः।

चोरागरुभ्यां सहितं गन्धाष्टकमुदीरितम् ।। ५९ ।।

दूर्वा पद्म विष्णुकान्ती श्यामाकैः पाद्यमीरितम्।
सिद्धार्थकाक्षततिलकुशाग्रयवगन्धकैः ।। ६० ।।

फलपुष्पयतैरर्घ्यमष्टाङ्गं परिकीर्त्तितम्।
जातीलवङ्कतक्कोलैर्मतमाचमनीयकम् ।। ६१ ।।

वान्मीकिवृक्ष शृङ्गोत्था नादेयी च समुद्रजा।
आखुसूकरं भूतेखलजा वोदिजा मृदः ।। ६२ ।।

शिरीषाम्र शमीपर्ण क्षीरित्वग्भिः कषायकम्।
सहा च सहदेवी च सहा भद्रा कृताञ्जलिः ।। ६३ ।।

श्रीदेवी विष्णुपर्णी च दूर्वेन्द्र लतिकौषधिः।
जातिस्त्रीमल्लिकाकुन्द नन्द्यावर्त्ताब्जचम्पकैः ।। ६४ ।।

यूथिका बकुलाभ्यां तु कर्त्तव्यं कुसुमोदकम्।
पनसं डाडिमं भव्यं बीजपूरं च कादलम् ।। ६५ ।।

वैल्वं माकन्दजं पौगं फलाष्टकमुदाहृतम्।
नदी सेतु कटाकाब्धि कूपजं तीर्थ वारि च ।। ६६ ।।

सुवर्णं रजतं ताम्रमायसं त्रपुसीसके।
कांस्यं च पित्तलञ्चाष्टलोहोदं परिकीर्त्तितम् ।। ६७ ।।

शिष्टखण्डांस्तु शुद्धोदैः प्रतिखण्डं तदा तदा।
दिग्विदिक्क्रमतः सर्वान् पूरयेत् मूलमन्त्रतः ।। ६८ ।।

।। इति कलशचन्द्रिकायां कालीभागे द्वितीयपटलः समाप्तः ।।

कलशचन्द्रिकायां कालीभागः
तृतीयः पटलः

स्नातो नवाम्बरधरः कृतदेहशुद्धः।
सद्भावनाधिगतर्णशिवस्वरूपः ।। १ ।।

आराधितस्वगुरुपादगणेशपीठः।
कुम्भस्य शोषदहनाद्यमथो विदध्यात् ।। २ ।।

आद्येन दर्भान् न्यसतूक्षयेत् तद्द्वितीयत्वेन च गन्धतोयैः।
किरेत्तृतीयेन तथाक्षतैश्च यजेत मूलेन च तुर्यकेण ।। ३ ।।

उत्तानयेत् कुम्भमथाधि पीठं न्यस्येत्तदन्त्येन ततोऽस्त्रतोक्षेत्।
तत्कुम्भेमूलस्मरतादब्जं पङ्क्तिदलान्वितम् ।। ४ ।।

मध्येऽर्कदलसंयुक्तं वक्तपदलैर्युतम्।
अग्निसूर्यशशिजाः कलाः क्रमात् तत्समष्टितदृगन्वितं न्यसेत् ।। ५

तद्दलेषु जलगन्धसूनकैर्न्यस्तमन्त्रनिवहैरथार्चयेत्।
आवाह्य सौरचतुरक्षरतोऽत्र कुम्भे विन्यस्य -
बिन्दुजनिताश्च कला मुखेऽस्य ।। ६ ।।

सम्पूज्य सूर्यमनुना ध्रुवतोऽत्र कूर्चं विन्यस्य -
तेन यजनाच्च विराण्मयं तत्
आत्माणुना न्यस्य युगन्ध रत्नान्यभ्यर्च्य -

पूर्त्तिं प्रविधाय मानसीम्।

मूलाहितैस्सिञ्चतु शङ्खतोयैश्शिरोन्तिमां -
कोटिलिपिं च सञ्जपन्।

अर्धाधिकं समभिपूर्य समर्च्य तस्मिन् -
वर्णारविन्दमभिवाह्य च मूर्त्तिमत्र ।। ८ ।।

तेजस्त्रयध्रुवविभिन्नकलाश्च तस्या -
मायोज्य दिव्यमभिवाह्य यजेच्च देहम् ।। ९ ।।

आयोज्य निवहं तत्र तत्त्वानां क्रमतस्सुधीः।
व्यस्तं समस्तं यद्रूपं परमस्मिन्नियोजयेत् ।। १० ।।

अधिदरमभिपूर्य वारुणांभो
निजहृदयादपि चित्कलां नियोज्य
मनुनिवह समुद्य मानमूर्त्तौ
मनुविदथो विनियोजयेत्तदोजः ।। ११ ।।

अथास्ततः पल्लवचक्रिकाद्यं
निधाय तस्मिन्नभिवाह्य देवीं।
षडध्वमूलार्णनिजाङ्गकानि
विन्यस्य सम्पूर्णतनुं विदध्यात् ।। १२ ।।

ततोऽर्चयित्वा विधिवन्निवेद्य
समर्च्य सम्पूज्य च सुप्रसन्नाम्।
विकीर्य पुष्पैः परिजप्य मूलं
स्पृशन् सहस्रं परिरक्षयेच्च ।। १३ ।।

प्रधानमेवं सम्पूज्य कलशानितरान् यजेत्।
प्रतिखण्डं पीठपूजां कृत्वा संस्कृत्य तान् घटान् ।। १४ ।।

तारेणाभ्यर्च्य विन्यस्य कूर्चान्युक्तानि तेष्वथ।
विधाय द्रव्यविन्यासं पूरयेत्सलिलैश्शुभैः ।। १५ ।।

द्रव्यद्रव्यविधिर्यत्र तत्र तेनैव पूरयेत्।
पूरयेत् परिकुम्भांश्च प्रतिखण्डं क्रमात् ततः ।। १६ ।।

आवाह्य सकलीकृत्य पूजयित्वा निवेद्य च।
निवेद्य कृत्वा रक्षामप्यधिवासहुतं चरेत् ।। १७ ।।

विहृत्यवह्निं कुण्डेषु पूर्वादिषु चतुर्ष्वपि।
स्वगृह्योक्तप्रकारेण कृत्वा चाग्निमुखं क्रमात् ।। १८ ।।

हुत्वाथगायत्र्या पक्वं हुत्वा पूजाणुभिर्घृतम्।
समिदादिनवद्रव्यं मूलेन जुहुयाद् गुरुः ।। १९ ।।

दिक्ष्वङ्गमन्त्रैर्ज्जुहुयुश्चतुर्भिमूर्त्तिपाः क्रमात्।
पालाश्यसमिधो मध्ये दिक्षु तोरण वृक्षजाः ।। २० ।।

समिदाज्य चरूल्लाँजान् सर्षपांश्च यवांस्तिलान्।
सक्तूनाज्यमितिप्रोक्तं द्रव्याणां नवकं क्रमात् ।। २१ ।।

अष्टाधिकशतं मुख्यमष्टाविंशति मध्यमम्।
अधमञ्चाष्टसंख्यातं ततश्शेषं समापयेत् ।। २२ ।।

ततस्संयोज्य सम्पातं प्रतिकुम्भं समर्च्य च।
विन्यस्याङ्कुरपात्राणि मङ्गलानि च विन्यसेत् ।। २३ ।।

पीठं च दर्पणं खड्गं कौशेयं च सुधाघटम्।
पुस्तकञ्चैक्षवन्दण्डं ताम्बूलं पूगमिश्रितम् ।। २४ ।।

वस्त्रैर्दर्भैस्समाच्छाद्य विकीर्य कुसुमाक्षतैः।
उपविश्याथ तत्पश्चात्पीठपूजापुरस्सरम् ।। २५ ।।

तेषां घटानामैकात्म्यमापाद्यावाहनादिकम्।
कृत्वा सम्पूज्य देवीं तां निवेद्य बलिमाहरेत् ।। २६ ।।

दिक्षु कालीपार्षदीभ्यो नम इत्यणुना बहिः।
विसृज्यान्नं प्रसन्नार्चां कृत्वा रक्षां विधाय च ।। २७ ।।

देवीं विज्ञाप्याधिवासं कृतेत्याद्याणुना ततः।
विनिद्रितो निशां नीत्त्वा श्वोभूतो स्नपयेच्छिवाम् ।। २८ ।।

आधिवासनिकान् होमान् कुर्याद्वा नव युक्तितः।
चतुरश्रं भगाकारं धनुर्वक्रन्त्रिकोणकम् ।। २९ ।।

वृत्तं षडश्रं पद्माभमष्टकोणं यथाक्रमात्।
तोरण द्रुमजा दिक्षु समिधः परिकीर्त्तिताः ।। ३० ।।

शमीखदिर विल्वाह कार्षयो विदिशि क्रमात्।
निवृत्तिश्च प्रतिष्ठा च विद्याशान्तिरिति क्रमात् ।। ३१ ।।

मनवो दिक्षुकोणेषु हृदयाद्यङ्गकाः क्रमात्।
प्राप्तस्नात्त्वा समाचम्य मन्त्रसात्कृत विग्रहः ।। ३२ ।।

कलशं किञ्चिदभ्यर्च्य पृथक्कृत्य च मूलतः।
प्रतिखण्डं तु नीराज्य रक्षामन्त्रेण कल्पयेत् ।। ३३ ।।

प्रासादान्तः प्रविश्याथ पीठपूजापुरस्सरम्।
आवाह्य सकलीकृत्य लिपितत्त्वाक्षराङ्गकैः ।। ३४ ।।

दत्वोपहारान् नीराज्य घटैर्देविकसंस्थितैः।
स्नपयेन्मातृमनुभिर्मूलान्तैर्दिग्विदिक्क्रमात् ।। ३५ ।।

पादादितैलनिष्ठैश्च दिग्विदिक्संस्थितैर्घटैः।
मूलान्तैर्भैरवाष्टमनुभिः स्नपयेत् क्रमात् ।। ३६ ।।

अन्तरालस्थितैः कुम्भैः स्नपयेदष्टशक्तिभिः।
अथो मण्डपमासाद्य ब्राह्मं कुम्भं समर्च्य च ।। ३७ ।।

पीठादिचितिमुद्वास्य कृत्वा नन्दीमुखादिकम्।
समुद्धार्य ब्रह्मकुम्भं घटेशं चाप्रमादतः ।। ३८ ।।

गत्त्वा देवीसकाशं तु नीराजनपुरस्सरम्।
नीराज्य तत्त्वत्रितयैर्घटेशेनाभिषिच्य च।
तत्त्वानि पञ्चमूलशतमष्टोत्तरं जपन् ।। ३९ ।।

स्नपयेत् ब्रह्मकुम्भेन रजोरूपां महेश्वरीम्।
जीवन्यासं ततः कृत्वा विन्यस्य च षडध्वना ।। ४० ।।

सकलीकृत्य सम्पूज्य पायसाद्यं निवेद्य च।
हुत्वाग्नौ बलिमाहृत्य प्रसन्नार्चां विधाय च ।। ४१ ।।

अवस्रुतेन सम्प्रोक्ष्य भक्तान् पारिषदानपि।
जप्त्वा स्तुत्त्वा नमस्कृत्य महादेवीं प्रसादयेत् ।। ४२ ।।

।। इति कलशचन्द्रिकायां कालीभागे तृतीयपटलः समाप्तः ।।

कलशचन्द्रिकायां कालीभागः
चतुर्थः पटलः

अथार्चनाविधिं वक्ष्ये देहसंस्कारपूर्वकम्।
स्नात्वाचम्य विधानेनात्रोपविश्य वरासने ।। १ ।।

वन्देत साञ्जलिमूर्ध्नि गरुन्मूले विनायकम्।
कात्यायिनीं दक्षभागे क्षेत्रपालं च वामतः ।। २ ।।

करयोस्तलपृष्ठपार्श्वाङ्गुलिषु तलान्तिमम्।
व्याप्यास्त्रेण त्रितालादि वह्निसालान्तमाचरेत् ।। ३ ।।

मूलचक्रात् समुद्बुद्धा स्फुरन्तीं कुण्डलीं स्मरन्।
वह्निमण्डलमस्त्रेण दक्षया नासयानिलम् ।। ४ ।।

दशवारं रेचयित्त्वा सोममस्त्रेण वामया।
स्वरसंख्यं समापूर्य कुम्भयित्वार्कमस्त्रतः ।। ५ ।।

मध्यमायां सूर्यसंख्यं रेचयेद्दजयाथ तम्।
विलोमलिप्या संयम्य व्याप्य न्यस्य विलोमतः ।। ६ ।।

स्थानधातुयुतामेनामतिसंहृत्यता शिवे।
उत्थाप्य रुद्रशक्त्याथ कुण्डलीं मूलचक्रतः ।। ७ ।।

सर्वसंहारिणीं दीप्तां योजयेत् खगते शिवे।
शिवैकतां विभाव्यैनां ततस्सृष्टिमनुस्मरन् ।। ८ ।।

साद्यया कुण्डलीमेनां षडध्वप्रसवोन्मुखीम्।
आनीय क्रमयोगेन स्वाधारे स्थापयेत्सुधीः ।। ९ ।।

अथ लिप्या नियम्यासुं व्याप्य न्यस्याङ्गमाचरेत्।
एवं संहृत्य चोत्पाद्य मूलाणुन्यासमाचरेत् ।। १० ।।

अथवा कुम्भकान्ते तु कुम्भितप्राण एव सत्।
क्षाद्यन्तार्णानथैकैकमूर्ध्वोर्ध्वार्णैवय ङ्गतान् ।। ११ ।।

स्वानधातुयुतं स्मृत्वा यार्यार्णं संहरेच्छिवे।
अङ्गुष्ठ नाभि हृत्कण्ठ भ्रूमध्येषु क्रमादथ ।। १२ ।।

पृथ्व्यादिमण्डलं स्मृत्वा स्वस्वचिह्नविभूषितम्।
भूतादिदैवतकलाविभिन्नमनुपञ्चकैः ।। १३ ।।

संहरेत् कारणे स्वेस्वे स्वस्वकार्यगुणान्विते।
अन्त्यं विन्दौ तु तन्नादे तं शक्तौ तां परे शिवे ।। १४ ।।

अनाहते तं परमे षोडशान्तगते शिवे।
कुम्भितं रेचयेद् दक्षनाड्यैवं शोषणं स्मृतम् ।। १५ ।।

कुण्डव्यासदलार्ण देवतयुतान् षड्पर्वपद्मान् क्रमात्।
संहृत्यान्त्यकुशेशयं गुरुवरौ विन्दौ निजे कारणे ।। १६ ।।

विन्द्वान्दीन्नवतत्तदूर्ध्वमखिलं चिद्व्योमसीमाम्बुजे।
नित्यानन्दमयेन यच्छिवपदे तद्रूपतां भावयेत् ।। १७ ।।

पिण्डं पदे पदं रूपे तद्रूपातीत संज्ञके।
चिदानन्दमये तच्चखगपद्मगते शिवे ।। १८ ।।

कालाग्निरुद्रशक्त्या सन्दह्य निखिलास्तनुम्।
सन्त्यजेत् कुम्भितं वायुं शनैः पूरितनासया ।। १९ ।।

ततस्तयैव सम्पूर्य कुम्भयन्मारुतं सुधीः।
व्योमपद्मस्थपरशिवात् सर्वं सृजेत् क्रमात् ।। २० ।।

परं सूक्ष्मस्थूलरूपतत्त्वानि त्रिविधान्यपि।
संहारप्रतिलोमेन सृष्टिक्रम उदीरितः ।। २१ ।।

अकैकार्णोदरोद्भूतामादिक्षान्तां लिपिं स्मरन्।
सृष्ट्वा ततो विश्रामयेत् कुम्भितं मारुतं शनैः ।। २२ ।।

प्लावनन्त्वेवमाख्यातं प्राणायामत्रयं क्रमात्।
श्रुत्वैव स्वगुरोर्वक्त्रादनुष्ठेयमिहोदितम् ।। २३ ।।

कराङ्गुलीषु तलयोस्तस्या अङ्गानि च न्यसेत्।
तया देहे त्रिशो व्याप्य तदङ्गानि च न्यासमाचरेत् ।। २४ ।।

शुद्धां विन्दुयुतां सर्गयुक्तां तद्वितयान्विताम्।
चतुर्विधां लिपिं न्यस्त्वा तदङ्गानि समाचरेत् ।। २५ ।।

यद्वा शैवोक्तमार्गेण देहं संशोधयेद् बुधः।
मन्त्रोदयं ततः कृत्वा प्राणानायम्य मूलतः ।। २६ ।।

आधारशक्त्यादिगणं मूलादिहृदयावधि।
दक्षाद्यूर्वं सयुग्मेषु धर्मादींश्चतुरो न्यसेत् ।। २७ ।।

अधर्मादीन्नाभिपार्श्वमुखपार्श्वेषु विन्यसेत्।
मध्येऽनन्तं च पद्मं च चक्रं च नवयोनिकम् ।। २८ ।।

हृदि दिक्कोणमध्येषु नवशक्तीश्च विन्यसेत्।
मण्डलात्मत्रयं न्यस्य समष्ट्या व्यापयेत्तनुम् ।। २९ ।।

एवं पीठं प्रविन्यस्य चिद्व्योमाम्बुज मध्यतः।
त्रिखण्डया समावाह्य हृदये परमेश्वरीम् ।। ३० ।।

सूक्ष्मोपहारैरभ्यर्च्य कुर्याच्च करभावनाम्।
मूलेन व्याप्य करयोस्तले पृष्ठे च पार्श्वयोः ।। ३१ ।।

अङ्गानि न्यस्य युगपदङ्गुष्ठादितलान्तिमम्।
आभ्यां कराभ्यां मूलेन स्वां तनुं व्यापयेत् त्रिशः ।। ३२ ।।

वाग्भवं दक्षिणे हस्ते कामराजं तु वामके।
तार्त्तीयमुभयोर्न्यस्य हृल्लेखां सर्वगात्रके ।। ३३ ।।

शिरोभ्रूमध्यवदनहृद्गुह्यचरणेषु च।
नत्यन्ता न्यस्य षड्वर्णान् पुनरङ्गानि विन्यसेत् ।। ३४ ।।

अक्ष्याब्धिरसमार्त्ताण्डमन्वष्टिस्वरशालिना।
आग्न्यारूढेन नादेन युक्तैर्भाद्यक्षरैः क्रमात् ।। ३५ ।।

बिन्द्वन्तैस्सर्गिणान्त्येन षडङ्गानि प्रकल्पयेत्।
लिपितत्त्वानि विन्यस्येत् यद्वा लिपि षडध्वनः ।। ३६ ।।

बीजं नतिं शिवायै च कलानामकलात्मने।
नमोऽन्तमुद्धरेदेवं पञ्चमन्त्राः कलाध्वनि ।। ३७ ।।

आख्यां तु शान्त्यतीताद्याः हौमाद्यं बीजपञ्चकम्।
कास्य हृद्गुह्यपादेषु कलाः पञ्च प्रविन्यसेत् ।। ३८ ।।

आत्मा माया तथा कालश्चाव्यक्तं त्रिगुणं पुनः।
बुद्ध्यहङ्कारचेतांसि तन्मात्राः पञ्चकं ततः ।। ३९ ।।

श्रोत्रादिदशकं तद्वद् व्योमाद्यं भूतपञ्चकम्।
तारश्शक्तिः तालबीजं बीजान्यात्मादिषु त्रिषु ।। ४० ।।

बीजानि मादिकान्तार्णै रव्यक्तादिषु कल्पयेत्।
शिवायै पदमाभाष्य तत्त्वाख्यामात्मने युताम् ।। ४१ ।।

उद्धरेन्नमसोर्मध्ये तत्त्वाणुं बीजपूर्वकम्।
अष्टविंशति तत्त्वानि सम्प्रोक्तान्येवमागमे ।। ४२ ।।

व्यापयेत् पञ्चभिस्तत्वैः हृदये त्रीणि विन्यसेत्।
तनमात्राः कादिषु स्वस्थाने श्रोत्रादिकं क्रमात् ।। ४३ ।।

कास्य हृद्गुह्यपादेषु न्यसेद्योमादिपञ्चकम्।
हृदि हृत्पुण्डरीकादिचतुष्कं चन्यसेत् सुधीः ।। ४४ ।।

बीजं नतिं शिवायै च समाभाष्यात्मने युताम्।
तत्तद्भूतकलां शक्तिं तान्तां ङे नतिसंयुताम् ।। ४५ ।।

ताराद्यमुद्धरेदेवं तत्त्वानां पञ्चकं क्रमात्।
केवलेन च वाय्वग्निजल भूसंस्थितेन च ।। ४६ ।।

मन्वादित्यरसाम्भोधिनयनस्वरशालिना।
सेन्दुखण्डेन नादेन कल्पयेद् बीजपञ्चकम् ।। ४७ ।।

शान्त्यतीता शान्तिविद्ये प्रतिष्ठा च तथा परा।
निवृत्तिश्चेति सम्प्रोक्ताः खादिभूतकलाः क्रमात् ।। ४८ ।।

हृल्लेखा गगनाह्वा च रक्ताख्या च करालिका।
महोच्छुष्मेति सम्प्रोक्ताः क्रमात् ताः पञ्चशक्तयः ।। ४९ ।।

कास्य हृद्गुह्यपादेषु तत्त्वान्येतानि विन्यसेत्।
तत्त्वाध्वायं समुद्दिष्टो भुवनाध्वा निगद्यते ।। ५० ।।

वाग्भवादि त्रिबीजाढ्यं भरादित्रितये क्रमात्।
पादादारभ्य नाभ्यन्तं नाभेरागलमेव च ।। ५१ ।।

गालादाकेशमूर्ध्वोर्ध्वं व्यापयेन्मनुभिस्त्रिभिः।
वर्णाध्वा मूलपुटित विन्यासः प्रकीर्त्तितः ।। ५२ ।।

मूर्धेक्षणास्यहृन्नाभिगुह्यजानुपदद्वये।
पदाष्टकेन विन्यस्येत् गायत्र्यास्तु पदाध्वनि ।। ५३ ।।

पञ्चदुर्गामनून् कादि पञ्चस्थानेषु विन्यसेत्।
मूलमन्त्राक्षरान् यद्वा मन्त्राध्वायमुदीरितः ।। ५४ ।।

एवं विन्यस्तदेहस्तु मूलमन्त्रमनन्यधीः।
अष्टाधिकसहस्रं वा जपेदष्टशतं तु वा ।। ५५ ।।

जपशेषं समाप्याथ शङ्खपूरणमारभेत्।
वृत्तत्रिकोण तुर्यश्ररूपं मण्डलमग्रतः ।। ५६ ।।

आलिप्य गोमयाम्भोभिः गन्धपुष्पाक्षतान् क्षिपेत्।
वाग्भवेन नमोन्तेन शङ्खाङ्घ्रि न्यस्य तत्र च ।। ५७ ।।

कामेन शङ्खन्तार्त्तीयबीजेनाद्भिः प्रपूर्य च।
प्रोक्ते बीजद्यमेतेषु मण्डलत्रितयं यजेत् ।। ५८ ।।

तस्मिन् जले तथाद्यर्णैस्त्रिकोणं परिभाव्य च।
तन्मध्ये तु निवृत्यादि कालपञ्चकमर्चयेत् ।। ५९ ।।

तत्राग्निसूर्येन्दुकला आवाह्याभ्यर्च्य च क्रमात्।
पीठमस्मिन् समभ्यर्च्य मूलेनावाह्य देवताम् ।। ६० ।।

सकलीकृत्य सम्पूज्य निषिच्यास्मिन् त्रिशो जलम्।
तेनात्मानं यागभूमिं द्रव्याण्यभ्युक्षयेत् पुनः ।। ६१ ।।

देहे पीठं समाराध्य समावाह्यात्र देवताम्।
सकलीकृत्य सम्पूज्य चिदानन्दसुधामयम् ।। ६२ ।।

अर्घ्यं समर्प्य सन्तोष्य रक्षेत्तालत्रयादिना ।।

।। इति कलशचन्द्रिकायां कालीभागे चतुर्थपटलः समाप्तः ।।

कलशचन्द्रिकायां कालीभागः
पञ्चमः पटलः

एवं शिवस्वरूपोऽसौ पूजाकर्म समारभेत्।
पूर्ववत् शङ्खमापूर्य पुष्पमाराध्य पादयोः ।। १ ।।

तालत्रयाद्यैस्संरक्ष्य पीठपूजां समाचरेत्।
गुरुन् सव्ये समभ्यर्च्य दक्षिणे गणनायकम् ।। २ ।।

वह्नौ कात्त्यायिनीमीशे क्षेत्रपालं समर्चयेत्।
आधारशक्तिं विद्याब्धिं रत्नद्वीपं सुमङ्गलम् ।। ३ ।।

मणिमण्डपं च तन्मध्यगतं कल्पद्रुमं तथा।
कोणेषु धर्मपूर्वां दिक्ष्वधर्मादिकान् यजेत् ।। ४ ।।

मध्येऽनन्तं तदूर्ध्वे च पद्ममष्टदलान्वितम्।
तत्कर्णिकायां चक्रं च नवयोन्याख्यमर्चयेत् ।। ५ ।।

दिग्विदिक्षु च मध्ये च नवशक्तीः क्रमाद् यजेत्।
इच्छाज्ञानक्रियाख्या च कमिनीकामदायिनी ।। ६ ।।

रति रतिप्रियानन्दा नवमी च मनोन्मनी।
मण्डलानि त्रयान्ते च समष्टिमनुना यजेत् ।। ७ ।।

ताराद्यं ब्रह्मविष्ण्वर्णानुक्त्वा ङेन्तं महेश्वरम्।
प्रेतासनाय वर्मास्त्रनतिनिष्ठं समुद्धरेत् ।। ८ ।।

समष्टिमन्त्रः सम्प्रोक्तः पीठपूजैवमीरिता।
मूलेन मूर्त्तिं संकल्प्य तस्यामावाहयेन्महः ।। ९ ।।

तारं शक्तिं च पञ्चार्णमूलमन्त्रं समुच्चरन्।
सम्बुध्यन्तामागच्छ द्वयमेव तु ।। १० ।।

शिवामावाहयमीति मन्त्रं सम्यगुदीरयेत्।
मूलालवालादुन्नीय चेतनां सूक्ष्मरूपिणीम् ।। ११ ।।

व्योमाम्बुजगुहासंस्थ शिवैक्यं परिभाव्य च।
मन्त्रात्मना परिणतमग्नीषोमात्मकं महः ।। १२ ।।

हृदम्बुजे समानीय तत्कलास्तु कराञ्जलौ।
वाहिन्या न्यासयायोज्य दीपाद्दीपान्तरं यथा ।। १३ ।।

तदञ्जलिस्थकुसुमनिचय व्यापितन्महः।
ब्रह्मनाड्याथ तन्मूर्त्तेर्हृदये योजयेत्सुधीः ।। १४ ।।

आवाहिता भवमुखैः पञ्चमुद्राश्च दर्शयेत्।
संस्थापनी द्वितीया स्यात् तृतीया सन्निधापनी ।। १५ ।।

तुरीयसन्निरोधिनी पञ्चमी सुप्रसादिनी।
ततो मूलेन संव्याप्य लिपितत्त्वाक्षराङ्गकैः ।। १६ ।।

यद्वा षडध्वभिर्न्यस्य मूलाङ्गर्णानि विन्यसेत्।
मूलहृन्मस्तके मूर्ध्नि श्रोत्रदृग्वदने नसोः ।। १७ ।।

करयोः पादयोर्न्यस्येत् मन्त्रार्णैर्दशभिः क्रमात्।
दत्त्वासनं स्वागतं च वदेदञ्जलिपूर्वकम् ।। १८ ।।

पाद्याद्युपहृतीर्दत्त्वा ततस्सम्पूजयेच्छिवाम्।
पाद्यमर्घ्यं तथाचामं मधुपर्काभिषेचने ।। १९ ।।

वस्त्रं यज्ञोपवीतं च भूषणानि ददेत् क्रमात्।
पाद्याद्युपहृतीर्मूलमनुनैव प्रदापयेत् ।। २० ।।

अभ्यर्च्य मूर्त्तौ तारोपचारमूलाङ्गहेतिभिः।
शक्त्यष्टकाङ्गाष्टमातृभैरवैः लोकनायकैः ।। २१ ।।

तदस्त्रैश्चार्चयेद्देवीं जलगन्धार्त्तवारिभिः।
वशिनी कामेश्वरी च मोदिनी विमलारुणा ।। २२ ।।

महालक्ष्मी च सर्वेश्वरी कौलिनीत्यष्टशक्तयः।
युताभिर्मातृकाद्यष्टवर्गबीजैः सबिन्दुभिः ।। २३ ।।

दलमूले तु सम्पूज्याश्शक्तयो दिग्विदिक्क्रमात्।
वह्नौ हृदयमैशान्यां शिरो रात्रिञ्चरे शिखाम् ।। २४ ।।

वायौ वर्म पुरो नेत्रमस्त्रं दिक्षु चतुर्ष्वपि।
ब्रह्माणी माहेशी कौमारी वैष्णावी च वाराही ।। २५ ।।

इन्द्राणी चामुण्डी महालक्ष्मीश्च मातरः।
प्रोक्ताः असिताङ्गो रुरुश्चण्डः क्रोधीशोन्मत्तसंज्ञकौ ।। २६ ।।

कपाली भीषणाख्यश्च संहारश्चाष्टसैरवाः।
इन्द्राग्नीयमनिऋृती वरुणो वायुश्च सोम ईशानः ।। २७ ।।

सानन्तो ब्रह्मैवं सम्प्रोक्ता लोकनायकाः क्रमशः।
वज्रं शक्तिश्च दण्डश्च खड्गः पाशस्तथाङ्कुशः ।। २८ ।।

गदाशूलं चक्रपद्मौ वज्राद्याः हेतयः स्मृताः।
प्रों बीजाढ्या शेषिकार्या शिवे निर्माल्यधारिणी ।। २९ ।।

पायसाद्यं निवेद्याथ हुत्वाग्नौ बलिमाहरेत्।
नमस्कृत्याथ गत्वान्तर्न्निवेद्यान्नं विसृज्य च ।। ३० ।।

कृत्वार्घ्यपाद्ये दत्त्वाथ ताम्बूलाद्यं निवेद्य च।
प्रासाद्य देवीं सम्पूज्य कृत्वा पुष्पाञ्जलिं ततः ।। ३१ ।।

तीर्थाद्भिः प्रोक्ष्य गुर्वादीन् भक्तानात्मानमेव च।
दत्वार्घ्यमवसानीयं पूजाशेषं समाप्य च ।। ३२ ।।

तालत्रयाद्यैस्संरक्ष्य नमस्कृत्य क्षमापयेत्।
अथापरं प्रवक्ष्यामि देव्यास्तु विभवार्चनम् ।। ३३ ।।

मध्येऽष्टदिक्षु परितो नवपीठानि कल्पयेत्।
मध्ये पूर्णगिरिं साक्षात् सदानन्दमयं परम् ।। ३४ ।।

कालस्कन्धन्तु पूर्वस्यामग्नौ कोह्लापुरं तथा।
च्छोहारं याम्यदिग्भागेऽथोर्ध्वानं राक्षसाधिपे ।। ३५ ।।

मालेयं वरुणे वायौ कुलान्धकसमाह्वयम्।
जालन्धरं तु सौम्यायां देविकोष्ठं तथा शिवे ।। ३६ ।।

पीठपूजानन्तरं च पीठान्येतानि देशिकः।
सङ्कल्प्याभ्यर्च्याथ तेषु तत्तन्मूर्त्तीः प्रकल्प्य च ।। ३७ ।।

मध्ये भगवतीं ध्यात्वा ध्यानसूक्तोक्तमार्गतः।
दक्षिणे वीरभद्रां तु देव्या वामे जयां स्मरेत् ।। ३८ ।।

अष्टशक्तीश्च तद्बाह्ये षडङ्गानि च कल्पयेत्।
तद्बहिश्चाष्टपीठेषु कल्पयेद्दिग्विदिक्क्रमात् ।। ३९ ।।

मातॄंस्तत्सन्निधौ तद्वत् कल्पयेदष्टभैरवान्।
मातॄणां परितोऽष्टाष्ट योगिनीर्दिग्विदिग्गताः ।। ४० ।।

तद्बाह्ये च दिशापालास्तदस्त्राणि च कल्पयेत्।
एवं सङ्कल्प्य सम्पूज्य जलगन्धार्त्तवादिभिः ।। ४१ ।।

दध्याज्यकदलीकेरफलगौलविमिश्रितम्।
पायसान्नं निवेद्याथ पृथक् पात्रेषु देशिकाः ।। ४२ ।।

मातृभ्यो भैरवेभ्यश्च तत्र तत्र निवेदयेत्।
अग्नौ हुत्वाथ विधिवद् बलिं दत्त्वाग्निगोचरे ।। ४३ ।।

विसृज्यान्नं शेषिकायै निर्माल्यं च निवेदयेत्।
एवं सम्पूज्य तां देवीं परिवारसमन्विताम् ।। ४४ ।।

स्तुत्वा नत्वा प्रसाद्यैनां पुष्पाञ्जलिपुरस्सरम्।
तद्वैभवं समायोज्य निष्कलीकृत्य तामपि ।। ४५ ।।

तालत्रयाद्यैस्संरक्ष्य देवेशीं तां क्षमापयेत्।
एवं पूजाविधिः प्रोक्तः तन्त्रागमविशारदैः ।। ४६ ।।

ऋषिच्छन्दो देवताद्यैः सह मन्त्रान् वदाम्यहम्।
एकं योनीन्दुखण्डाभ्यां कालमायालवैः परमु ।। ४७ ।।

तार्त्तीयं बीजमुद्दिष्टं सबिर्गीन्दुभुवनस्वरैः।
खानि मायालवैरेकं प्रोक्तं बीजचतुष्टयम् ।। ४८ ।।

बीजान्युक्त्वाथ भद्रार्णौ कालीं ङे नतिसंयुताम्।
उद्धरेद् दशवर्णोऽयं मूलमन्त्र उदाहृतः ।। ३९ ।।

ऋषिस्तु भगवानीशः पङ्क्तिच्छन्द उदाहृतः।
ज्ञानविग्रहसम्पूर्णा देवता शक्तिभैरवी ।। ४० ।।

लक्षत्रयं जपेन्मन्त्रं बैल्वैस्त्रिमधुराप्लुतैः।
तद्दशांशं हुनेदग्नौ मनुमेवं तु साधयेत् ।। ४१ ।।

ताराधिगतहार्लेखः पञ्चार्णो निगमोदितः।
संविद्वाचकतां यातो मनुस्सर्वार्थ साधकः ।। ४२ ।।

वामदेवऋषिप्रोक्तः च्छन्दः पङ्क्तिरुदाहृता।
सकलार्थप्रदा देवी देवता च शिवा मता ।। ४३ ।।

मन्त्राक्षरैरङ्गक्लप्तिर्भाद्यैर्ह्रामादिसंयुतैः।
ध्यायेत् पूर्णगिरेर्मध्ये भद्रकालीं चतुर्भुजाम् ।। ४४ ।।

अञ्जनाचलसङ्काशां चतुर्दंष्ट्रां त्रिलोचनाम्।
जटाकलापखण्डेन्दुलसच्छिकुरशोभिताम् ।। ४५ ।।

अर्धचन्द्रश्रियानित्यं स्पर्धमानललाटिकाम्।
उल्लोलवक्रकालिन्दी कल्लोलसदृशभ्रुवाम् ।। ४६ ।।

अक्षीणघुसृणक्षोदवक्षोरुहभरानताम्।
रोमराजितराजीव कोमलोदरमण्डलाम् ।। ४७ ।।

रक्तकौशेय संवीत नितम्बभरमन्थराम्।
करीन्द्रकररम्भाभिस्तन्वन्तोरुभरोद्बणाम् ।। ४८ ।।

जङ्घाबन्धुरलावण्यलम्बताज्वलकेतकाम्।
मञ्जुलैर्मणिमञ्जीरशिञ्जितैर्जितवारलाम् ।। ४९ ।।

आदिकूर्मविलासश्रीभेदिप्रपदशोभिताम्।
प्रोद्यत्तनुलताभासा भासयन्तीं जगत्रयम् ।। ५० ।।

शूलप्रोतमहाप्रेतमूर्ध्वेखेटमधस्तथा।
करवालकपालौ च विभूतिं करपङ्कजैः ।। ५१ ।।

दक्षिणे वीरभद्राज स्मरेत् शूलकपालिनीम्।
खड्गखेटकरां वामे संस्मरेच्च तथा जयाम् ।। ५२ ।।

दण्डं कमण्डलुं विभ्रत्यक्षसूत्रस्तथाङ्कुशम्।
सुवर्णवर्णां ब्रह्माणीं कृष्णाजिनधरां स्मरेत् ।। ५३ ।।

शूलं परश्वधं क्षुद्रं दुन्दुभिर्न्नृकरोटिकाम्।
विभ्रतीमभ्रशुभ्राभां स्मरेत् माहेश्वरीं बुधः ।। ५४ ।।

अङ्कुशं दण्डखट्वांगेशक्तिं च दधतीं करैः।
ध्यायेत् सिन्दुरसङ्काशां कौमारीं पीतवाससम् ।। ५५ ।।

रत्नखण्डाकपालारिशङ्ख राजश्चतुर्भुजाम्।
कलाय श्यामलां ध्यायेत् वैष्णवीं पीतवाससम् ।। ५६ ।।

महाहलगदाखड्गमुसलोद्यच्च्वतुर्भुजाम्।
दंष्ट्रादन्तुरितां ध्यायेत् वाराहीं जलदप्रभाम् ।। ५७ ।।

अङ्कुशं तोमरं वज्रं चक्रं च दधतीं करैः।
इन्द्रोपलाभामिन्द्राणीं स्मरेद्रक्ताम्बरोज्वलाम् ।। ५८ ।।

शूलासिनृशिरोराजत्कपालविलसद्भुजाम्।
मुण्डस्रङ्मण्डिताङ्गीं च चामुण्डीं कालिकां स्मरेत् ।। ५९ ।।

अक्षस्रग्बीजपूरोद्यत्कपालाब्जकरां शिवाम्।
चिन्तयेत्तप्रहेमाभां महालक्ष्मीं मनोहराम् ।। ६० ।।

शूलं कपालं प्रेतं च विभ्राणात् क्षुद्रदुन्दुभिम्।
गजत्वगम्बरान् नीलान् भैरवानष्टचिन्तयेत् ।। ६१ ।।

दिव्ययोगा महयोगा सिद्धयोगा महेश्वरी।
प्रेताशी धामनी काली कालरात्री तथाष्टमी ।। ६२ ।।

ब्रह्माणीं परितस्त्वेता योगिन्यो दिग्विदिग्गताः।
निशाचरी च ठङ्कारी रुद्रवेतालिका तथा ।। ६३ ।।

हुङ्कारी भूतधामार्या ऊर्ध्वकेशी समाह्वया।
विरूपाक्षी चतुष्पाणी माहेश्या परितस्थिताः ।। ६४ ।।

नरभोजिनी फेट्कारी वीरभद्रेश्वरी तथा।
धूम्राक्षी कलहप्रिया घोरपूर्वा च राक्षसी ।। ६५ ।।

क्रोधारक्ताक्षी विश्वरूपा च कौमार्याः परितस्थिताः।
भयङ्करी तथा वीरा कौमारी चण्डिका तथा ।। ६६ ।।

वाराही मुण्डधारिण्यौ भासुरी च ततः परा।
हुङ्कारी चेति योगिन्यो वैष्णव्याः परितस्थिताः ।। ६७ ।।

भीषणी त्रिपुरान्तक्यौ भैरवध्वंशिनी पुनः।
क्रोधिनी दुर्मुखी तद्वत् परा प्रेतनिवासिनी ।। ६८ ।।

खट्वाङ्गी चापि लम्बोष्ठी वाराह्याः परितस्थिताः।
मालिनी मन्त्रयोगिन्यौ कालाग्निग्रसिनी तथा ।। ६९ ।।

चक्रिणा च तथा काली पुरा च भुवनेश्वरी।
केशिनी च सर्वदुष्टमर्दिन्यैन्द्र्याः प्रकीर्त्तिताः ।। ७० ।।

वह्निपूर्वा योगिनी च रोमजङ्घाह्वया तथा।
लोलाक्षी कामुकी लोला काकदृष्टीरधोमुखी ।। ७१ ।।

मुण्डाङ्गधारिणी चेति चामुण्ड्याः परिकीर्त्तिताः।
व्याघ्री च लक्षिणी प्रेत भूषिणी धूर्ज्जटी तथा ।। ७२ ।।

विघटी च तथाघोरी कपाली विषलङ्घिनी।
योगिन्यश्च महालक्ष्म्याः क्रमेण कथिता इमाः ।। ७३ ।।

एवं समासतः प्रोक्तः शिवाया यजन क्रमः।
एतत् कृत्वाश्विलान् कामान् इह चामुत्र लभ्यते ।। ६४ ।।

।। इति कलशचन्द्रिकायां कालीभागे पञ्चमपटलः समाप्तः ।।

कलशचन्द्रिकायां कालीभागः

षष्ठः पटलः

अथोत्सवविधिं वक्ष्ये शिवायास्तु समासतः।
तीर्थयात्रां कल्पयित्वा पूर्वमेव शुभे दिने ।। १ ।।

प्रागष्टमेऽह्नि सुदिने ध्वजस्थापनमाचरेत्।
दशद्वारायतं स्तम्भं पूगं वा वैणवस्तु वा ।। २ ।।

संक्षाल्याश्वत्थमाकन्द पल्लवैच्छादयेत् ततः।
स्नात्वाचार्य स्समाचम्य सकलीकृतविग्रहः ।। ३ ।।

व्रीह्यादि रचिते पीठे स्वस्तिके पीठमर्चयेत्।
संक्षाल्यावाहनं खण्डां पताकां तत्र विन्यसेत् ।। ४ ।।

नान्दीमुखं च पुण्याहं कृत्वोत्सवविशेषवत्।
भूतसंहृतिपूर्वं तु शोषदाहादिसंयुतः ।। ५ ।।

वाहं पताकां संस्कृत्य तारेणाभ्यर्च्य च द्वयम्।
अन्तः प्रविश्याभिपूज्य पीठमावाह्य तां शिवाम् ।। ६ ।।

इष्ट्वा निवेद्यवाहाद्यमन्तरानीय चाग्रतः।
विन्यस्य प्रेतशक्तिं च समावाह्याथ वाहने ।। ७ ।।

वैतालीं च पताकायां सकलीकृत्य च द्वयम्।
सम्पूज्य देवीं संरक्ष्य तत्सन्धार्य बहिर्व्रजेत् ।। ८ ।।

ध्वजस्थानं समासाद्य गर्त्ते पीठं समर्च्य च।
संस्कृत्य ध्वजदण्डं च संस्थाप्याग्रे च वाहनम् ।। ९ ।।

खण्डां पताकां मालां च सम्बध्य स्थापयेद् ध्वजम्।
तस्मिन् वाहं समावाह्य सम्पूज्य च निवेद्य च ।। १० ।।

प्रसाद्य च बलिं दत्त्वा रक्षामन्त्रेण कल्पयेत्।
ततो देवीं समभ्यर्च्य रात्रौ भूतबलिं हरेत् ।। ११ ।।

संस्कृत्य भूतकूरान्धः किञ्चित् सम्पूज्य तारतः।
मूलेनावाह्य सम्पूज्य तेन दद्याद् बलिं बुधः ।। १२ ।।

ततः परेद्युरारभ्य सम्पूज्य सवनत्रये।
औत्सवं भौतिकं यद्वा सायं प्रातर्बलिं हरेत् ।। १३ ।।

आवाह्य कौतुके देवीं शिष्यैस्सन्धार्य यत्नतः।
सपवित्रः सोत्तरीयः तत्समक्षं बलिं हरेत् ।। १४ ।।

प्रासादस्य चतुर्दिक्षु चतुर्द्वारस्य पार्श्वयोः।
दक्षसव्यक्रमाद् द्वारपालिकाभ्यो बलिं हरेत् ।। १५ ।।

सुन्दरीं सुमुखीं तद्वत् विरूपां विमलां तथा।
अन्तकीं वन्दनीं च पुरन्दरी पुरुषमर्दिनी ।। १६ ।।

वेतालशक्तिमग्रे तु प्रेतशक्तिं च पृष्ठतः।
दक्षिणेशं गणेशं च दक्षिणद्वारि पूजयेत् ।। १७ ।।

दिक्पान्मातॄंश्च शास्तारं दुर्गां स्कन्दं धनेश्वरम्।
उदित्यां शेषिकामिष्ट्वा बहिर्द्वारस्य पार्श्वयोः ।। १८ ।।

जयां च विजयामिष्ट्वा बाह्येऽष्टासु दिशास्वथ।
भैरवानसिताङ्गादीन् योगिन्यष्टाष्टकैर्यजेत् ।। १९ ।।

हेतुकादिक्षेत्रपेभ्यो द्वितीयावरणे ददेत्।
देवासुरगणेभ्यश्च तृतीयावरणे हरेत् ।। २० ।।

मूलेन दिग्बलिः कार्यः तत्र तत्र तदा तदा ।।

महापीठमथासाद्य दशदिक्षु बलिं हरेत्।
जया च विजया तद्वदजिता चा पराजिता ।। २१ ।।

नित्या विलासिनी दोग्ध्री साधारो चाष्टदिक् स्थिताः।
अधस्तान्मङ्गलामूर्ध्वे यजेत् सर्वेश्वरीमपि ।। २२ ।।

क्षेत्रपालं यजेदीशे भौतिको बलिरीरितः।
अथोत्सवबलिं वक्ष्ये भूतानां परितुष्टये ।। २३ ।।

नोध्रियन्तेऽत्र मनवो लिख्यन्ते लाघवाय च।
ऐं सुन्दर्यैनमः, क्लीं सुमुख्यै नमः ।। २४ ।।

सौः विरूपायै नमः, ह्रीं विमलायै नमः।
भुं अन्तक्यै नमः, द्रं वन्दिन्यै नमः ।। २५ ।।

कां पुरन्दर्यै नमः, ल्यैं पुष्पमर्दिन्यै नमः।
नं सर्वशक्तिरूपिण्यै वैताल्यै नमः ।। २६ ।।

ओम् मं ब्रह्मविष्णुमहेश्वराय प्रेतासनाय हुं फट् स्वाहा।
हौमु दक्षिणामूर्त्तये नमः, गं गणपतये नमः ।। २७ ।।

दैत्यदर्पविनाशाय सहस्राक्षाय धीमते।

कुलिशव्यग्रहस्ताय नमस्तेऽस्तु शतक्रतो ।। २८ ।।

इन्द्राय सुराधिपतये कालिपार्षदे नमः

इन्द्रपार्षदेभ्यो नमः, ओम् नमो भूतेभ्यो

भूतकृद्भ्यस्सर्वेभ्योऽरिष्टकृद्भ्यस्सद्भ्योऽसद्भ्यस्सदसद्भ्यस्सर्व-

गणेभ्यो नमः।

मुखं यस्सर्वदेवानां अग्नये तोजोधिपतये अग्निपार्षदे नमः।

ओम् नमो भूतेभ्यः -

येन संह्रियते यमाय प्रेताधिपतये यमपार्षदे नमः

ओं नमो भूतेभ्यः -

राक्षसा यातुधानाश्च निऋतये रक्षोधिपतये निऋतिपा।

ओम् नमो भूतेभ्यः -

येन प्रसूयते सर्वं वरुणाय जलाधिपतये नमः। वरुणापा।।

ओम् नमो भूतेभ्यः -

पूर्यन्ते च वायवे प्राणधिपतये। वायुपा-

ओं नमो भूतेभ्यः -

यत्प्रसादात् य धनदाय यक्षाधिपतये धनदपा -

ओं नमो भूतेभ्यः -

नक्षत्राणान्तु सोमाय नक्षत्राधिपतये सोमपा-

ओं नमो भूतेभ्यः -

येन कालाग्निना लोको युगान्तेख्ववदह्यते।

तस्मै ते ब्रह्मणः पुत्र विरूपाक्षानमोस्तुते विरूपाक्षापार्ष-

ईशानाय विद्याधिपतये ईशापा ओं नमो भूतेभ्यो-

येन सृष्टं जगत्सर्वं ब्रह्मणे लोकाधिपतये ब्रह्मपा
ओं नमो भूतेभ्यः-
येन सन्धार्यते भूमिर्यस्मिन् सर्वं प्रलीयते
अमोघ चक्रहस्ताय अनन्ताय नमोऽस्तु ते
अनन्ताय नागाधिपतये कालिपार्षदेभ्यो नमः।
अनन्तपार्षदेभ्यो नमः।
ओं नमो भूतेभ्यो भूतकृद्भ्यः इत्यादि
वीरभद्रनमस्तेऽस्तु विघ्नेश्वराय च
ब्राह्म्यादिभ्यश्चमातृभ्यस्सर्वाभ्यो वै नमो नमः।
विं वीरभद्राय नमः -
वीरभद्राय विद्महे महाननाय धीमहे
तन्नश्शान्तः प्रचोदयात्। वीभद्रपा-
गं गणपतये नमः। एकदंष्ट्राय विद्महे, गजाननाय धीमहे।
तन्नो दन्ती प्रचोदयात् - गणपति पा।
व्यों ब्रह्माण्यै नमः, ब्रह्मभूतायै विद्महे, कुशहस्तायै धीमहे
तन्नो ब्राह्मी प्रचोदयात्।
ओं मं माहेश्वर्यै नमः। रुद्रभूतायै विद्महे, शूलहस्तायै धीमहे
तन्नो महेश्वरी प्रचोदयात्-
ओं कौमार्यै नमः - स्कन्दभूतायै विद्महे
शक्तिहस्तायै धीमहे, तन्न कौमारी प्रचोदयात्
विष्णुभूतायै विद्महे, चक्रहस्तायै धीमहे
तन्नो वैष्णवी प्रचोदयात्

हें वाराह्यै नमः, प्रजापतिभूतायै विद्महे
गदाहस्तायै धीमहे, तन्नो वाराही प्रचोदयात्।
हों इन्द्राण्यै नमः-
इन्द्रभूतायै विद्महे, वज्रहस्तायै धीमहे
तन्न इन्द्राणी प्रचोदयात्
हूं चामुण्ड्यै नमः -
रुद्रभूतायै विद्महे, खड्गहस्तायै धीमहे
तन्नश्चामुण्डी प्रचोदयात्
ब्रह्माणी पार्षदेभ्यो नमः, माहेश्वरी पा - कौमारी पा
वैष्वणी पा- वाराही पा- इन्द्राणी पा - चामुण्डी पा
मातृभ्यो नमः, लोकमातृभ्यो नमः, सर्वमातृभ्यो नमः
सर्वमातृगणेभ्यो नमः। नानारूपा मातरः प्रतिदिशं व्याप्यस्थिताः
दिव्यान्तरिक्षभौमाः पातालनिवासिन्यश्चेहायान्तु काल्याज्ञया
मामनुगृह्णन्तु प्रतिगृह्णन्तु पूजां सौम्यरूपधारिण्यस्ताभ्ये
देवीभ्यो नमो नमः स्वाहा।
घ्रूं नमः पराया गोप्त्रे नमः।
भूतनाथाय विद्महे, भवपुत्राय धीमहे। तन्नः शास्ता प्रचोदयात्।
तत्पा। ह्रीं दुर्गायै नमः तत्पा।
षण्मुखाय नमः। सनत्कुमाराय विद्महे, शक्तिहस्ताय धीमहे।
तन्नः स्कन्दः प्रचोदयात्। तत्पा।
शें शेषिकायै नमः। मुण्ड्यै नमः चामुण्ड्यै नमः
शेषिका पार्षदीभ्यो नमः।

अन्तरेवं बलिं दत्त्वा गोपुरद्वारि पूजयेत्।
जयायै नमः - विजयायै नमः।
अष्टदिक्ष्वसिताङ्गादि भैरवेभ्यो बलिं हरेत्।
असिताङ्गभैरवाय नमः इत्यादि।
द्वितीयावरणे दद्यात् क्षेत्रपानां बलिं ततः।
अलोहाय नम इत्यादि।
दद्याद् देवग्रहादिभ्यस्तृतीयावरणे बलिम्
देवग्रहेभ्यो नम इत्यादि।
देवासुरग्रहादीनां बलिदाने तदा तदा
पूर्वस्यां दिशि पूर्वैश्च तत्र तत्र बलिं हरेत्।।

पूर्वस्यां दिशि काल्याश्शक्ते ये गणा वज्रपाणयः
श्वेता श्वेताक्षा श्वेतलोहिता।।
दिव्यन्तरिक्षभौमाः पातालनिवासिनश्च तेभ्यस्ता-
भ्यो नमो नम स्वाहा
आग्नेय्यां दिशि काल्याः शक्तेः ये गणाः शक्ति पाणयो रक्ता

दक्षिणस्यां दिशि दण्डपाणयः कृष्णाः।
नैऋत्यां दिशि खड्गपाणयश्श्यामाः
वारुण्यां दिशि पाशपाणयश्शबलाः
वायव्यां दिशि अङ्कुशपाणयः पीताः
उत्तरस्यां दिशि गदा पाणयः सिताः
ऐशान्यां दिशि शूलपाणयः कपिलाः
ऊर्ध्वायां दिशि पद्मपाणयः सूक्ष्माः

अधस्ताद् दिशि विषपाणयो धूम्राः।
बलिपीठं समासाद्याथाष्टदिक्ष्वध ऊर्ध्वतः।
जयादीनां बलिं दत्वा ये भूताद्यणुना पुनः ।।

पूर्वादि दिक्षूर्ध्वभागे बलिं दद्यात् समभितः।
ये भूताः पुरस्सदो निशाचरारौद्रस्सन्तोऽसन्तस-
दसन्तो विरूपा विश्वरूपा भीमरूपा घोररूपा मृगास्या
विहगाननाः

पुष्टिकृतोऽपुष्टिकृतः कामदाश्च बलिमिच्छन्ति
तेषां सर्वेषां बलिं हरामि
महद्भ्यः क्षुद्रकेभ्यस्तेभ्यस्ताभ्यो नमो नमः
ये भूताः दक्षिणसदः ये भूता पश्चिमसदः
ये भूता उत्तरसदः ये भूता उपरिषदः
ओं क्षेत्रपालाय नमः - तत्पा-
औत्सवो बलिराख्यातश्चोभयोरेकमचरेत्
यात्रा पूर्वादिने रात्रौ कुर्यात् तत्र महाबलिम् (बहि)
गत्वाथ ग्रामपर्यन्ते नगरे चत्वरे वने
चैत्ये चतुष्पथे रथ्यापीठिकासु बलिं हरेत्
ये समस्तं जगद्व्यप्य तिष्ठन्ति बलिकाङ्क्षिणः
शक्तिपार्षदास्सर्वे गृह्णन्तु बलिमुत्तमम्
ओं नमो भूतेभ्यो भूतिकृद्भ्यस्सर्वेभ्योऽरिष्टकृद्भ्योऽरिष्ट-
कृद्भ्यश्चरकृद्भ्योऽचरकृद्भ्योव्याप्तेभ्यो व्याप्तेभ्यस्सर्वभूतरूप
धरेभ्यो विरूपेभ्यस्सद्भ्यो

सद्भ्यस्तेभ्यस्ताद्भ्योश्शक्तिपार्षदेभ्यो नमो नमः।
सर्वत्राभ्यां बलिं दत्त्वा स्नात्वा कौतुकयोजिताम्।
चितिमूले समायोज्य सकलीकृत्य पूजयेत् ।।

शय्यामास्तीर्य सम्पूज्य पीठं तत्र यथाविधि।
कौतुकं शोधयित्वा च भूतसंहृतिपूर्वकम् ।।

पीठमाराध्याभिवाह्य प्रकलय्य च कौतुकम्।
मूलबिम्बात् समावाह्य तां
संस्थाप्य शयनेऽभ्यर्च्य शाययित्वा यथाविधि।
उत्थाप्याथ परेद्युस्तां संस्नाप्याभ्यर्च्य तां पुनः ।।

मूलबिम्बे नियोज्याथ यात्राहोमं विधाय च।
कर्मार्चायां मूलबिम्बात् पूर्णवत्तां नियोज्य च।
निशासुवर्णमरिचचूर्णैः सम्पातसंयुतम्।
विलिप्य मूलबिम्बं तद्रक्षामन्त्रेण कल्पयेत् ।।

कर्मार्चां ग्राहयित्वाथ बहिर्गत्वा बलिं हरेत्।
यथादृष्टं तु भूतानां ततोर्ध्वजगता चितिम् ।।

तस्यां देव्यां नियोज्याथ गणैस्सर्वजनैर्वृताम्।
आरोप्य वाहने देवीं जलतीरं शनैर्न्नयेत् ।।

अवरोप्याथ तां पीठे न्यस्य संस्नाप्य तां जले।
आवाह्य वारुणं तीर्थं पीठपूजापुरस्सरम् ।।

निमज्य तज्जले देवीं पुण्याहं वाचयेत्ततः।
भूयो निमज्य हेमादि चूर्णैस्संघृष्य तां शिवाम् ।।

स्वमूर्ध्नि दत्वा भक्तानां पुनः कृत्वाघमर्षणम्।
निमज्य त्रिर्जले देवीं पीठे विन्यस्य सादरम् ।।

सम्भूष्य वसनाद्यैस्तु समभ्यर्च्य निवेद्य च।
हुत्वाग्नौ बलिमाहृत्य जले देवीं प्रसाद्य च ।।

गृहं द्रुततरं गत्वा मूलबिम्बे नियोज्य ताम्।
संस्नाप्याभ्यर्च्य सन्तोष्य रक्षेत्तालत्रयादिना ।।

तद्दिने वा परेद्युर्वा संस्नाप्य कलशैश्शुभैः।
अभ्यर्च्य प्रीणयित्वा तां रात्रौ भूतबलिं हरेत् ।।

।। इति कलशचन्द्रिकायां कालीभागे षष्ठपटलः समाप्तः ।।

कलशचन्द्रिकायां कालीभागः
सप्तमः पटलः

बहुबेरविधानेन यत्र देवी प्रतिष्ठिता।
मृत्काष्ठालेख्यभेदेन प्रतिमात्र त्रिधोदिता ।। १ ।।

तासां तु स्नपनार्हात् तद्विशेषः प्रकथ्यते।
कर्मार्चा तत्र कर्त्तव्या स्नपनार्हा सुशोभना ।। २ ।।

यत्र देवीं स्नपितयेत्तत्र पीठार्चादनु।
आवाह्य मूलबिंबेऽथ विधाय सकलीक्रियाम् ।। ३ ।।

स्नानान्तमुपचर्याथ कर्मार्चामग्रतः स्थितम्।
भूतसंहारसृष्टिभ्यां संस्कृतां लिपिविग्रहाम् ।। ४ ।।

कृत्वास्यां पीठमभ्यर्च्य समावाह्य हृदम्बुजात्।
सकलीकृत्य तस्यां तु मूलबिम्बात् परं महः ।। ५ ।।

आदाय मनुवित् सम्यक् पुष्पपूर्णकराञ्जलौ।
आयोज्य सकलीकृत्य स्नापयेत् परमेश्वरीम् ।। ६ ।।

ततः पूर्ववदादाय मूलबिम्बे नियोज्य च।
तां जीवन्यासादिसकलं कृत्वा सम्पूजयेच्छिवाम् ।। ७ ।।

यत्र संस्थापिता देवी शिवक्षेत्रे गृहान्तरे।
मातृभिर्वीरविघ्नाभ्यां विशेषस्तत्र कथ्यते ।। ८ ।।

देवधाम्नो यदा जीर्त्तिः सङ्कोचादि विधानतः।
देवालयं नवीकृत्य संशोध्य स्नापयेद्विभुम् ।। ९ ।।

देव्या स्नपनमात्रं तु मातॄणां च समाचरेत्।
देवी धाम्नो यदा जीर्त्तिस्संकोचादि विधिं बुधाः ।। १० ।।

कृत्वा देव्याश्च मातॄणां नवीकृत्य तदालयम्।
विशुद्ध्यादिक्रमाद् देवीं मातॄंश्च स्नपयेत्सुधीः ।। ११ ।।

तदानीं स्नपयेद् देवीमुभयत्र समं यदा।
जीर्त्तिस्तदोभयत्रापि पूर्वोक्तं सर्वमाचरेत् ।। १२ ।।

निमित्तं यत्र जायेत तत्र दोषानुसारतः।
विशुद्धिं स्नपनं कुर्यादन्यत्र स्नानमेव च ।। १३ ।।

उत्सवं चोभयत्रापि ध्वजस्थापनपूर्वकम्।
कुर्यात् स्वस्वोक्तमार्गेण तीर्थस्नानवसानिकम् ।। १४ ।।

स्वस्वालयं परीत्यान्तर्भूतानां बलिमाहरेत्।
बाह्येषु दिक्षु युगपत् परीत्यैव बलिं हरेत् ।। १५ ।।

बलिं दत्त्वा पूर्वमन्तः क्रमाद् देवस्य पार्षदान्।
एक एव ततो देव्या बहिस्तु युगपद् ददेत् ।। १६ ।।

दद्यात्तामुभयत्रोभौ बलिं स्वस्वोदितेन वा।
यात्रायां पुरतो देवं पृष्ठे देवीं नयेद् बुधः ।। १७ ।।

प्रासादे विमुखे स्वस्व प्रधानं धारमार्गतः।
निष्क्रमेच्च बलिं दद्यात् सुमुखं तु समं यथा ।। १८ ।।

यद्यत्करोति कर्मान्यत् तत्तत्सम्मुखमाचरेत्।
एतच्छेषतया वक्ष्ये मातृणां स्नपनक्रमः ।। १९ ।।

बीजाङ्कुरविधानेन यद्वा स्नानं समाचरेत्।
शैवोक्तान्येव बीजानि द्रव्याणि बलिदेवताः ।। २० ।।

भूतकुरान्धसा यद्वा वापसेकौ च मूलतः।
दोषे गरीयस्युत्पन्ने सप्तशुद्धिर्विधाय च ।। २१ ।।

पृथक् पृथक् स्नपितयेत् मातृवीरगणेश्वरौ।
मातृणां कलशार्थं तु मण्डपं रचयेद् यदि ।। २२ ।।

वक्ष्यमाणक्रमेणैव मण्डपं शोधयेत्ततः।
अस्त्रेण सूत्रदामभ्यां संवेष्ट्य द्वारदेशतः ।। २३ ।।

निखानयेत् तोरणानि प्लक्षादीनि ध्रुवाणुना।
दिक्कालनामभि स्थाप्या दिक्ष्वष्टासु ध्वजास्तथा ।। २४ ।।

चण्डेशीं च प्रचण्डेशीं द्वारपार्श्वस्थ कुम्भयोः।
क्रोधाक्षीं क्रोधवदनां सौम्यां च सुमुखीं पुनः ।। २५ ।।

भद्रां तद्वत्सुभद्रां च पूर्वादिक्रमतोऽर्चयेत्।
स्थलशुद्ध्यादिकं कृत्वा कुम्भेशं पूजयेत्ततः ।। २६ ।।

बीजेशं पूजयेत्तस्मिन् वर्धनीमस्त्र मन्त्रतः।
अग्निं सञ्जनयेत् पश्चादङ्गबीजैः क्रमाद् गुरुः ।। २७ ।।

एकस्मिन्नेव च क्षेत्रे नवखण्डानि कल्पयेत्।
नवभिः पञ्चकैर्यद्वा नवभिर्नवकैस्तु वा ।। २८ ।।

नवभिः पञ्चविंशद्भिः नवत्यष्टघटैस्तु वा।
मध्यस्थ ब्रह्मकुम्भांस्तु पञ्चगव्येन पूरयेत् ।। २९ ।।

मृज्जलैरक्षतोदैश्च कषायैर्गन्धवारिभिः।
दिग्गतान् पूरयेत् कुम्भान् शिष्टान् शुद्धोदकेन च ।। ३० ।।

वीरभद्रादिविघ्नान्तान् मध्याद्येषु प्रपूजयेत्।
अधिवासहुतं कुर्यात् कुण्डे नागपदस्थिते ।। ३१ ।।

गायत्रीभिस्तु नवभिः क्रमात् पक्वानि होमयेत्।
समिद्भिश्चरुभिश्चाज्यैस्सक्तुभिश्शालिभिस्तथा ।। ३२ ।।

सर्षपैश्चतिलैस्स्वस्वमनुभिः जुहुयात् पृथक्।
उदुम्बरपलाशार्ककदम्बाश्वत्थरोहिणाः ।। ३३ ।।

काष्मर्यपामार्गबैल्वाः समिधः परिकीर्त्तिताः।
वीरादिविघ्ननिष्ठेषु पूर्णास्वस्वनिजार्णतः ।। ३४ ।।

सम्पातं पृथगादाय स्वस्वकुम्भेषु योजयेत्।
पूरणक्रमतस्सर्वानुद्धृत्य स्नपयेत्तथा ।। ३५ ।।

आसां च स्नपनानर्हे संस्थाप्यादर्शमग्रतः।
तस्मिन्नायोज्याभिषिच्य मूलबिम्बे नियोजयेत् ।। ३६ ।।

मातृका सप्तवर्गोद्यद्बीजैश्च स्वस्वनामभिः।
ङे नत्यन्त्यैस्तु मातॄणामुद्धार्यन्मनवः क्रमात् ।। ३७ ।।

नामस्वाद्यर्णबीजाढ्यं वैघ्नो ङे नतियुङ्मनुः।
दीर्घयुक्तैस्स्वस्वबीजैष्षडङ्गानि प्रकल्पयेत् ।। ३८ ।।

शैवे पीठेऽर्चयेद् वीरं स्वोदिते गणनायकम्।
जयादिशक्तियुक्तेऽर्च्याः शाक्ते पीठे च मातरः ।। ३९ ।।

अङ्गैर्मातृभिराशेशैः तदस्त्रैश्च यजेत् प्रथक्।
वीरेशयजने मातृविघ्नानष्टदिशासु च ।। ४० ।।

ब्रह्माणी यजनेऽस्यास्तु स्थाने पीठेशमर्चयेत्।
या पूज्यतेऽस्यास्तस्यास्तु परिवारेण संस्थिताः ।। ४१ ।।

ध्यानप्रकारो गायत्री मनवः पूर्वमीरिताः।
शिवेनमातृभिस्सार्धं पृथक् काल्यास्समीरितः ।। ४२ ।।

क्षेत्रग्रामपुरेणैवं स्नपनप्रक्रियाक्रमः ।।

।। इति कलशचन्द्रिकायां कालीभागे सप्तमपटलः समाप्तः ।।

।। कालीभागः समाप्तम् ।।